

visningsministers (Goos) Udtalelser med Hensyn til det fgl. Teater. Jeg indrømmer, at i Udvalgets Bemærkninger er ikke medtaget Underkonto i., men det er jo i øvrigt, som den højtærede Minister selv antydede, et Spørgsmaal, der ikke spiller nogen Rolle. — Udvalgets Udtalelse kunde ganske vist have været affattet noget fyldigere, men jeg tror egentlig ikke, at den, selv om den er noget sammentrængt, er ukorrekt. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af den højtærede Ministers Bemærkning om, at det ikke er Administrationen, men Rigsdagen, der har lagt dette Budget. Jeg vil ikke lægge Bægt paa, at det allermindst denne Gang kunde siges, at det er Rigsdagen, da Finansloven først kom herind fra Folketinget den 30te Marts, og da den Afstemning, som fandt Sted i Landstinget, netop var motiveret med, at man ikke havde Tid og Lejlighed til at gennemgaa Detaillerne. Med jeg tror rigtignok, at man maa sige, at det er Administrationen, der har lagt Budgettet. Den højtærede Minister henviser selv til, hvorledes man i Administrationen før 1888—89 havde haaret sig ad, men at man havde bestemt sig til at lægge det anderledes for 1888—89 og de følgende Aar, og jeg tror derfor, at Spørgsmaalet egentlig er klart nok. Man kunde ganske vist have formet Udtalelsen anderledes, idet man kunde have sagt, at det er uheldigt, at en Administration, som selv lægger sit Budget, lægger det saaledes, at den ikke nogenlunde tilnærmelsesvis kan gennemføre det. Men jeg tror, at det er korrekt, som det staar. Det, det gjaldt om at faa frem, var, at Administrationen, nemlig Ministeriet og Teaterchefen i Forening, lagde et Budget, som ikke kunde gennemføres. Man lagde Bægt baade paa, at Budgettet formentlig var lagt mindre hensigtsmæssigt og paa, at det ikke kunde gennemføres. Det var jo ikke vor Sag at undersøge, hvad der var den væsentlige Grund til det ugunstige Resultat, om det var det, at Budgettet var lagt paa en uheldig Maade eller det, at det ikke blev behørigt gennemført, eller om det — hvad der muligvis kunde være Tilfældet — var begge disse Momenter, der havde sambivirket. — Jeg glæder mig jo ikke meget over Ministerens Svar. Det indeholdt ganske vist ikke nogen absolut Afvisning af den Hensigt, som jeg tillod mig at gøre paa Udvalgets Vegne, men det lod dog ikke til, at der vilde blive foretaget nogen Forandring; jeg vilde finde det heldigt, om man vilde vende tilbage til den Fremgangsmaade, man brugte de tre foregaaende Aar fra 1885—86 til 1887—88, hvor Budgettet blev

lagt i Overensstemmelse med Ministeriets Forslag paa Finansloven. Jeg har rigtignok ikke sammenholdt de tre Regnskaber, men jeg har set dem efter, og der var budgetteret langt større Beløb, omkring 200,000 Kr. saaledes, at i to Aar var der nogen Overstridelse og i det tredje Aar en lille Beparelse. Det har rimeligvis været i Overensstemmelse med Forslaget, som det var paa Finansloven, og jeg tror rigtignok, det vilde være heldigt, hvis man vilde vende tilbage til denne Praksis. Det vil jo overhovedet kun faa Betydning under Forudsætning af, at det skulde ske, hvad jeg ikke vil ønske skulde ske oftere, at vi atter skulle have et administrativt Budget. Faa vi nu en Finanslov, bliver det jo Rigsdagens Ansvar i Forbindelse med Regeringens, men saa kan den Situation, som jeg antydede i mit Foredrag, fremkomme, at Summen bliver saa stærkt bestaaen paa Finansloven, at Forholdene kunde blive mægtigere end selve Lovens. Man ved jo imidlertid ikke, hvorledes det stiller sig i Fremtiden, og jeg synes, at der er god Grund for Udvalget til at gøre opmærksom paa det lidet heldige deri. Vi have ikke lagt noget særligt Ansvar paa nogen Haand, men have paavist de Konsekvenser, der meget let kunne fremkomme ved Gennemførelsen af Budgettet, og Faktum er jo, at Understudiet i Løbet af fire Aar har været stadig stigende paa den Konto, hvorom der hovedsagelig er Tale.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1890—1891

af Udvalgets Flertal:

Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for Finansaaret 1890—91. Vedtoges med 31 Stemmer mod 13.

Derved bortfaldt Mindretallets Forslag.

Sagens Overgang til anden og sidste Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.